

nemůže nadále jeviti následky § 10 cit. zák. a že vyklizení původního nájemníka jež stalo se b e z p r á v n ě, nemůže nadále p o p r á v u trvati. Tím okamžikem, kdy byl zábor — jako v tomto případě — pořadem stolic zrušen, zbavena byla všechna jednání, spojená se zrušeným zábořem právního podkladu, a nastati musí tudíž stav, jenž tu byl před tímto zábořem, oživena proto zase původní smlouva nájemní, aniž třeba, aby stalo se obnovení její novým ujednáním stran.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 28.
února 1922 č. Rv I 155-22-1. Schin

Význam fuse akciové společnosti pro legitimaci k žalobě.

Pojišťovací společnost S. podala žalobu u okresního soudu pro věci obchodní na firmu B. Ve sporu zjištěno, že žalující firma S. vstoupila dne 1./8. 1921 ve fusi s akciovou společností A. a že téhož dne byla vymazána z obchodního rejstříku. Žaloba byla podána dne 8. listopadu 1921.

Při ústním jednání opravil žalobce žalobu v ten rozum, že žalující strana správně zní firma A. a navrhl, by oprava tato byla připuštěna.

Okresní soud pro věci obchodní navrhl na opravu žaloby zamítl s odůvodněním, že jedná se o změnu žaloby a to v subjektivním smyslu, kteráž povolena býti může toliko, když žalovaná strana s tím souhlasí, což v daném případě se nestalo, naopak žalovaná strana proti opravě se ohradila.

Obchodní soud jako soud rekursní vyhověl rekursu žalující strany a podotkl ve svých důvodech, že jedná se o subjektivní změnu žaloby, která dle § 235 č. ř. s. přípustna je i po zahájení sporu i přes námitku odpůrcovu, není-li obavy žádného stížení nebo průtahu jednání. A protože v daném případě žádné stížení ani průtah jednání by nenastal, sluší povolit změnu žaloby.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu žalované strany nevyhověl z těchto důvodů:

Sama dovolatelka tvrdila během jednání, že firma A. je firma zcela nová, která poskytnuvši akcionářům S. svoje akcie, převzala obchod této cestou fuse. Jde tudíž o universální sukcesí firmy A. ve jmění a závazky E. fusí ve smyslu čl. 247. a 215. odst. 2. obch. zák. Nebyl změněn žalobní důvod, vstoupil do sporu pouze universální sukcesor původního žalobce na původním podkladu žalobním a nelze proto mluvit o změně žaloby ve

smyslu §u 235. c. ř. s. ani ve směru subjektivním ani ve směru objektivním (sr. § 9 ex. ř.).

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 4. dubna 1922 RI 368.^{*)}

Rozhodčí soudy, uvedené ve „Směrnících pro úpravu pracovních a námezdních poměrů zemědělského dělnictva v Čechách“ a v úmluvách, učiněných na základě těchto směrníc, jsou obligatorní.

Nejvyšší soud vyslovil názor shora naznačený a takto o d ů v o d n ě l :

Obě strany dovolávají se shora uvedených »Směrníc«, schválených v plenární schůzi zemského poradního sboru pro záležitosti dělnictva zemědělského dne 25. a 26. ledna 1921, jakož i prováděcí úmluvy, učiněné na základě těchto směrníc pro obvod okresního soudu V-ého dne 5. dubna 1921 a uznávají tím platnost směrníc a úmluvy pro sebe a proti sobě. Zmíněné směrnice a prováděcí úmluva mají ráz smlouvy kolektivní, jejíž právní přípustnost a účinnost se nyní všeobecně uznává. V § A-5 směrníc jsou obsažena ustanovení, jimiž se zřizují rozhodčí soudy pro spory ze vzájemného poměru mezi zemědělci a zemědělským dělnictvem, pokud se týkají otázek upravených v kolektivní smlouvě a to tak, že 1. pro rychlé vyřizování menších sporů ustanoví si obě strany po jednom důvěrníku, kteří rozhodují spolu se zvoleným nebo napřed určeným předsedou (odst. 2); 2. ve sporech většího významu lze žádati rozhodnutí příslušné okresní paritní komise pro zemědělskou práci, jejíž rozhodnutí jest pro obě strany závazné, a jen proti straně, která by se nepodrobila rozhodnutí paritní komise lze nastoupiti cestu práva. (odst. 3.); 3. pro rozhodování ve sporech zásadního rázu a většího významu (s vyloučením sporů osobních) zřizuje se při zemském poradním sboru zemská paritní komise pro práci zemědělskou, jejímuž rozhodnutí se musí obě strany podrobiti. Ježto směrnice a prováděcí úmluva mají povahu písemné smlouvy, jest vyhověno předpisu § 577 odst. 3 c. ř. s., jenž žádá, aby smlouva o rozsudí byla zřízena písemně.

Rozhodčí smlouvy, uvedené v § A-5 směrníc, dlužno však

^{*)} Zcela stejně rozhodl nejv. soud v podobném případě; rozhod. z 21. listopadu 1922 R. I. 1152-22.